

เทศน์อุบรมมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

อรรถธรรมเป็นของดีมาแต่กากไหน ๆ

สรุปทองคำและдолลาร์วันที่ ๒๖ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๐ บาท долลาร์ได้ ๒๑๗ ดอลล์ ได้ไปทุกวัน ๆ มันก็มากเงย เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รวมยอดทองคำที่มีอยู่แล้ว คลังหลวงแล้วได้ ๔,๕๖๒ กิโลกรัม เท่ากับ ๓๖๕ แท่ง รวมทั้งที่ยังไม่ได้มอบและมอบแล้วเป็นจำนวนทองคำ ๔,๖๔๑ กิโล

เราสดสังเวชนะราชภูดจริง ๆ มันกระเทือนเอามากนะครัวนี้ กระเทือนจริง ๆ เพราะธรรมะ ada สุดยอด ๆ เลย เราจะตัวเท่านูก้าตามเรา ada เต็มเหนี่ยวของเรา เราไม่เคยสนใจตัวของเราตั้งแต่ศีลขึ้นไปเลย ว่าเราได้ทำความด่างพร้อยต่อศีลด้วยเจตนาตามกิจกรรมที่ตั้งใจไว้ ไม่มีว่าจันเลย ก็เรารักษาตามตั้งแต่วันนบวชแล้วทำมา ๆ ก็อยู่กับพระกับเณรก็มีแต่พากเดียกัน ปฏิบัติกายาวาจความประพฤตินี้ก็เหมือนกัน ๆ ส่วนภายในใจก็มีความเหลือมล้ำต่ำสูงตามบุญตามกรรมของแต่ละท่าน ๆ นี้ไม่มีข้อกำหนดกัน แต่กิริยาที่จะออกมากลายลังค์กันนี้ ต้องเป็นกิริยาของศีลของธรรมแห่งนักบวชทั้งหลาย ถึงจะอยู่ร่วมกันได้

ถ้านักบวชมาอยู่ร่วมกัน คนหนึ่งสกปรก คนหนึ่งรักษาอยู่ คนหนึ่งทำลาย อยู่ด้วยกันไม่ได้ นี่ที่แตกเป็นนิภัยต่าง ๆ เพราะเหตุนี้เอง ไม่ยอมรับกัน จึงแตกเป็นนิภัยต่าง ๆ กันไป ผู้รักษา-รักษาอยู่ รักษาคือความสะอาด แล้วผู้ทำสกปรกมาไปเข้า ๆ ทนได้ยังไง มันก็แตกแยกกัน นี่แหละเรื่องศีลเรื่องธรรม พุดมาถึงขึ้นนี้เราก็ปฏิบัติตัวของเรามาอย่างนั้น ครั้นเวลาเจอ เจอก็พูดอย่างจัง ๆ ธรรมต้องพูดอย่างนั้นนี่นะ เราไม่เคยคาดเดยคิดที่จะไปเจอเอาอย่างที่ว่า โอ้ย สดสังเวชนะจริง ๆ นะ เราทันไม่ทันเรากลับหลังหันหนีเลยนะ

ที่นี่มาคิดถึงเรื่องชาติบ้านเมืองทั้งชาตินี้ทำยังไง นี่ล่ะเหตุที่เราจะได้หันหน้ามุนเข้าไปเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา เราไม่ได้หมุนด้วยความดื้อด้าน ไม่ได้มืออย่างนี้ในหัวใจเรา นี่คือความเมตตาต่อพี่น้องชาวไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งก็คือชาวพุทธเรา ไม่รู้ว่าเห็นอีเห็นอะไรเลย อยู่ตามประสีประสา เวลาเข้าไปโคนเนาอย่างจัง ๆ แ昏 ทุกสิ่งทุกอย่าง เริ่มตั้งแต่ระเบิดมือขึ้นไปเครื่องสังหารชาติไทยเรา ระเบิดมือ ปืนแก๊ปปืนอะไหล่ ปืนควบคุม ฟัดเข้าไประเบิด จนกระทั้งปราภูทุกวันนี้คือคลังแสง มีอาวุธชนิดใดบ้าง เหล่านี้แหลกถ้าเทียบแล้วนะ สิ่งเหล่านี้ที่เป็นความชั่วช้าตามก ออกจากหัวใจคนสกปรก ซึ่งเรียนตั้งแต่วิชาโลกล้วน ๆ เข้ามาแล้วเป็นอย่างนี้กันทั้งนั้น ไม่มีวิชาใดที่จะสอนคนให้เป็นอย่างนั้น แต่หัวใจของคนซึ่งกิเลสเป็นเจ้าอำนาจของหลักวิชาต่าง ๆ

มันก็ดึงหลักวิชาเข้ามาเป็นเครื่องมือสังหารชาติของตนได้อย่างปั่นปี้ ถ้าไม่มีอะไรต้านทานแหลก พูดตรง ๆ อย่างนี้เลย

เราจึงได้ลดสังเวชตลอดมา เจอเหตุการณ์มาแล้วผ่านมาแล้ว แต่เรื่องความเสียหายไม่ได้ผ่าน มันอยู่กับเมืองไทยเรา ต้องได้นำมาพูดอยู่เสมอ เพราะความกระเทือน ไม่ว่าไปไหน ตา หู จมูก ลิ้น กาย ไปที่ไหนมันก็ล้มผัสสัมพันธ์เรื่องความได้ ความเสีย ความดีความชั่ว ไปตลอดเวลา และมันต้องเอามาพูดจนได้นั่นแหล่ะ เราจึงได้พูดขึ้นถึงเรื่องว่า ถ้ามีแต่วิชาโลกล้วน ๆ และวิชาไหนก็มาเฉพาะบุคคล ฯ เลย ถ้าไม่มีวิชาธรรมเข้าไปแทรกแล้ว หมายกันทั้งนั้นว่า ใจ เพราะหลักวิชาเหล่านี้เป็นเครื่องมือของกิเลสซึ่งเป็นเจ้าออำนาจของหลักวิชาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เมื่อธรรมไม่เข้าแทรกทางนี้ก็สนุกนำออกถุงแหลกไปเลยโอกันนี่

ด้วยเหตุนี้จึงควรจะมีหลักวิชาธรรมเข้าไปแทรก เพื่อเป็นเครื่องสะดุดใจ ๆ เมื่อมันพุ่งไปนี่สิ่งห้ามลักษ์มี รถทั้งคันเขามีอะไรบ้าง คันเร่งก็มี เบรกห้ามลักษ์มี พวงมาลัยหมุนซ้ายหมุนขวาตามความต้องการก็มี อันนี้หลักวิชาเราระยินมาต้องให้เป็นอย่างนี้ที่เหมาะสมที่สุดกับเมืองไทยของเราซึ่งเป็นชาวพุทธ นี่เราดูไปที่ไหนมันไม่มี สุดท้ายหลักวิชาต่าง ๆ ในโรงรำโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องศาสนาไม่มี มี ไปเลย อื้ ทำไมถึงเหลวไหลไป เพียงคิดเท่านั้น แต่ก่อนแรกคิด แต่ไม่ได้คิดด้วยเหตุการณ์ที่โดนกับเราเข้าไปอย่างนี้ อันนี้มันโดนเข้าอย่างจัง ๆ มันถึงระเบิดออกล่ะซี ก็เราพิจารณาหมดแล้วไม่พูดเฉย ๆ ทางบ้านทางเมืองเป็นยังไงก็ยกให้ทางบ้านเมือง ดีซึ่งอะไรในจะมาอวดเราได้หรือ

ลูกศิษย์เรามีทุกกระบรรพบุกแล้วนี่นะ กระบรรจุไหนไม่มีลูกศิษย์ไม่มี และส่วนมากลูกศิษย์มักจะเป็นคนดี ๆ เขามาเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ราชการงานเมือง เราเก็บไว้ในลิ้นชัก ๆ บางส่วนปลงธรรมสังเวชไปก็มี ๆ เป็นลำดับลำดามา เก็บไว้ในหัวอกนี่นะ ไม่พูด ลูกศิษย์มากขนาดไหนฟังซิ ผู้ดีนั่นแหละเขามาพูด ผู้ชั่วนี่มาพูดแหล่ะ เก็บไว้ ๆ ครั้นเวลาเราดำเนินงานเพื่อชาติ เพราะเหตุใดพื้นของทั้งหลายทราบนี่ พอก้าวเข้าไป ๆ ก็ไปเจอเอาอย่างที่ว่านี่ เมื่อเจอเข้าไปแล้วทำยังไง ถ้าเป็นธรรมด้าแต่เราคนเดียวแล้วหันหลังกลับหนีเลย โอ้ย เล่นกองมูตรกองคุณสกปรกสุดยอดแล้ว เท่านั้นพอธรรมกับอันนี้เขากันไม่ได้แล้ว ทำยังไง

ที่นี่คนทั้งประเทศเป็นยังไงอีก คนดีนี้มีอยู่มากมายไม่ใช่เมื่อแต่คนซึ่งอย่างนี้ทำลายชาติโดยถ่ายเดียว คนดีมีจำนวนมากกว่านี้เป็นไหน ๆ จะปล่อยให้ฉบับหายล่มจมไปตาม ๆ กันนี้ทำไป และเอาอะไรมาเป็นเครื่องชั่งลังต้านทานกัน ของสกปรกมีน้ำสะอาดชั่งกัน ของซึ่งก็มีของดีคือธรรม ของซึ่งคือกิเลส ของดีคือธรรม เป็นเครื่อง

จะลังกัน เราจึงได้หันเข้ามา หันเข้ามาก็เลอเข้าไปเรื่อย ๆ ที่นีมันก็เอกสารกันล่ะซิ พื้นของทั้งหลายทราบอย่างนี้ เราไม่ใช่เป็นพระหน้าด้านที่จะไปหาญสู้ ทั้ง ๆ ที่บ้านเมืองเขาก็เป็นบ้านเป็นเมืองมาแต่ไหน ๆ ศาสนา ก็เป็นมาแต่ไหน ๆ แล้วทำไม่เจิงไปโคนกัน ๆ ดังที่เห็นนี่ พื้นของทั้งหลายก็ทราบแล้วไม่ใช่หรือ นี่ละเหตุการณ์ที่โดนก็ เพราะเหตุนี้เอง

อยู่ ๆ ก็เอามูตรเอาคุณมาปะ ๆ บ้านหลังไหนเรือนใดผู้ใดก็ตาม มีเด่มูตรเด่าคุณเต็มบ้านเต็มเมือง หากความสะอาดนิดหนึ่งไม่มี มันก็ได้ค้าว่าเอกสารรอมอกมาล่ะซิ ที่เราทั้งหลายได้เห็นอยู่นี่ ถ้าไม่มีธรรมแล้วจะบอกตรง ๆ เลย เดี๋ดขาดด้วย ใครอย่าอดเก่ง เรื่องความรู้ของกิเลสต้องเป็นเจ้าอำนาจทำโลกให้จบหายเท่านั้น อย่างอื่นไม่มีที่จะให้เลิศเลอรุ่งเรือง ๆ ว่าโลกเจริญอย่างนั้นอย่างนี้ มีแต่เจริญด้วยฟืนด้วยไฟ ด้วยความดีความดีนั้นทั้งนั้นแหลง หัวใจเป็นสำคัญ วัตถุเป็นเครื่องสนองตามเรื่องราวไปเรื่อย สนองไปเรื่อย หัวใจเป็นผู้สั่งการสั่งงาน คนนั้นดีคนนี้ดีน คนนั้นแซงหน้าคนนี้แซงหลัง ว่าแซงเพื่อดีเพื่อเด่น เพื่อ Lewman ไม่ได้ว่านะ กิเลsmann ไม่ให้เห็นนั่นซี ดีดเท่าไร มันก็ยิ่งความทุกข์ความทรมานมากขึ้น ๆ เมื่อธรรมความเพียงพอความรู้จักประมาณจับเข้าพับนี้ อันไหนมันพอดีก็ให้รู้ อันไหนมันจะเลยเดิดก็พักเอาไว้ อันไหนมันบกพร่องหนุนเข้าไป นี่เรียกว่าธรรม แล้วโลกก็อยู่ร่มเย็นเป็นสุขได้ คนเราจะพอมีเมืองพอมีความสงบสุขบ้าง

ความไม่พอใครอย่าว่าเป็นความสุนنه ความทิวความโหย เอาเงินมากองเท่ากู เขาทำความหมายไม่ได้ถ้าจิตไม่พอกับความทิวเสียอย่างเดียว ลงมันได้ทิวแล้วแหลกไปหมดเลย นี่ละอำนาจของกิเลสตัวนี้ตัวสำคัญ สมบัติเงินทองหามาได้มากน้อยเป็นเชือไฟได้เป็นอย่างดี ถูกความโลภนี้กัดลินกินหมด ๆ หายใจ ฯ สุดท้ายเจ้าของผู้รับเคราะห์นั่นแหลงตายน สมบัติเขาไม่ได้มีอะไรนะ เจ้าของผู้รับเคราะห์นั่นแหลงตายน

เราจะได้พิจารณาถึงเรื่องเหล่านี้ก็เลยพูดขึ้นบ้าง ตอนนีจะตอนออกช่วยชาติบ้านเมือง เพราะนีทนความวิตกวิจารณ์ไม่ได้ ที่มันเป็นมาเหล่านี้ทำบ้านเมืองให้ล่มจมไม่ใช่ต้าสตาสามาทั้งนานะ มีแต่เรียนมาชั้นสูง ๆ มีแต่สูงพวนนิวเคลียร์นิวตรอนทั้งนั้นที่จะทำลายบ้านเมือง ไม่มีธรรมเข้าไปประจับดับกันเป็นอย่างนี้ จึงเป็นเหตุให้วิตกวิจารณ์ แล้วก็พูดออกมากว่า โอ้ ถ้ามีแต่เรื่องวิชาทางโลกจริง ๆ แล้วจะเป็นอย่างนี้เรื่อยไป แล้วจะจนได้นะถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรก

เริ่มตั้งแต่เด็กขึ้นไป ผู้ใหญ่ต้องเป็นผู้นำของเด็ก แล้วนำวิชาธรรมนั้นออกมาย้อมให้เด็ก ๆ ตามโรงร่างโรงเรียนชั้นต่าง ๆ ให้เข้าได้รู้เรื่องรู้ราวของศาสนาซึ่งเป็นน้ำดับไฟ ๆ ตั้งแต่ต้นมือคือตั้งแต่เป็นเด็ก จะค่อยเป็นเด็กดีแทรกเข้าไป ๆ ไม่เป็นเด็กชั่วตั้งแต่อยู่ในท้องแม่ ถ้ามีตั้งแต่กิเลスマตั้งแต่ในท้องแม่เลย ถ้ามีธรรมเข้าแทรกแล้วก็

จะดีมานา แม่ก็พาดี ลูกพาดีซิ ต่อไปเด็กก็ดี ส่งเข้าโรงรำโรงเรียน หลักวิชาทางธรรมเป็นยังไง ทางโลกเป็นยังไง เอามาเทียบเคียงกัน

ทางโลก เช่นอย่างการจัดการลักษณะการเปลี่ยนการสะดมนี้ หลักวิชาไม่มี แต่อำนาจของกิเลสนำหลักวิชามาใช้ได้อย่างคล่องตัวนะ ผู้ที่เรียนมากสูง ๆ เป็นนักลงโทษได้ เพราะหลักวิชาสูง แล้วกิเลสเป็นเจ้าอำนาจเอาอันนี้มาใช้งานแหลกหมวด ถ้าธรรมะต้านกัน ๆ นี้ไม่ใช่ของดี นั่น ต้านทานกัน แต่เด็กเขาก็รู้นี้ทำไม่ผู้ใหญ่ไม่รู้ของชั่วของดี นั่นนี่ธรรมะตีเข้าไป ๆ

เราเป็นผู้ใหญ่เราต้องเรียนให้รู้จักทางดีทางชั่ว รู้จักระรู้จักเว้นรู้จักบำเพ็ญถึงจะถูกต้อง เอาหลักวิชาของผู้ใหญ่ที่ดำเนินตัวเองอย่างนี้แล้วสอนเด็กลงไป ๆ เด็กก็จะค่อยดีขึ้นไป ๆ นี่ละที่เราได้วิวัฒนาการณ์ ที่จะเอาหลักวิชาทางด้านธรรมะออก เราเห็นด้วยเลยเที่ยว เพราะเราคิดมานานแล้วเป็นแต่เพียงว่าไม่ได้เกี่ยวข้อง ก็ปล่อยให้เป็นเรื่องของบ้านเมืองเขาไป เราไม่ใช่เราเก็บปฏิบัติตามเรื่องของเรา แล้วการออกคบค้าสมาคมกับสังคมต่าง ๆ นี้เราก็ไม่เคย แต่ก่อนไม่ยุ่งนัะ อยู่ตามป่าตามเขาอย่างนี้ละออกจากป่าจากเขาก็มาปะ(มาเจอ) อันนี้ ก็มีแต่ชุมชนบุพชน มีแต่พากลุกศิษย์ลูกหาไม่มีเรื่องมีราวอะไรพอที่จะมากระทบกระเทือนจิตใจเหมือนสิงภายในอก

สิงภายในอกมันอยู่ในกลไม่ยุ่งกับเรา เราเก็บไม่ยุ่งกับมัน เราเก็บอยู่ไป จนกระทั่งมันเกี่ยวข้องกับเรา จนกระทั่งฟ้าดออกกลางสนามรอบไปเลยอย่างนี้ มันก็ต้องเอกันใหญ่ละซี นี่ละเรื่องราว เพราะฉะนั้นการศึกษาเล่าเรียนทางด้านธรรมะจึงเป็นของดีมาตั้งแต่กาลไหน ๆ เราอย่าเห็นว่าธรรมครีธรรมล้าสมัย ใครเห็นว่าธรรมครีธรรมล้าสมัยนั้นคือคนหมวดค่าหมวดราคา เป็นเศษมนุษย์แล้วคนประเทวนี้ ว่าสูงเท่าไรยิ่งต่ำคนประเทวนี้นะ ธรรมเป็นของสูงสุดมาตั้งแต่ดั้งเดิมแต่ก็กล่าวใน ฯ ทำไมจะมาต่ำได้ด้วยปากคน ด้วยความสำคัญของมูตรของคุณกดลงเท่านั้น ธรรมต้องสูงตลอดเวลา ผู้กดนั้นแล้วคือมูตรคือคุณจะเป็นผู้ใดที่ไหนไป

เพราะฉะนั้นเราไม่อยากเป็นมูตรเป็นคุณให้พยาภรณ์พิตรเนื้อพิตตัวให้ดีนะ ลูกหลานทั้งหลายเรียนแล้วเอาไปปฏิบัติ ไปในบ้านในเรือนตัวของเราเหละไป ดีอยู่กับเราชั่วอยู่กับเรา เราเป็นผู้ปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้ ควรตัด-ตัดออก ส่วนที่ดีเสริมเข้า ๆ ได้หลักวิชาธรรมมาท่านสอน ๆ แล้วเราอันนั้นมาเป็นเครื่องมือให้เต้าขึ้นไปก็เป็นเด็กดีคนดีบ้านเมืองสงบได้ด้วยมนุษย์ ถ้ามนุษย์มีธรรมสงบได้ ถ้ามนุษย์ไม่มีธรรมมันขนาดไหนแหลกด้วยกันหมวดไม่มีความหมายอะไรเหละ ให้พากันจำเรานะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd